

Det staar da fast, at Folketinget nu kun er en Repræsentation for lokale Flertal, hvorimod Forholdstalvalgmaadens Indførelse vilde gøre det til en Repræsentation for hele Folket. I Virkeligheden er denne Valgmaades Indførelse en Virkeliggørelse af Princippet om den lige Valgret til Folketinget, thi det er ikke tilstrækkeligt til en lige Valgret, at man giver de Personer, som i øvrigt opfylde Lovens Fordringer, lige Adgang til at blive optagne paa en Valgliste, naar man ikke samtidig giver dem Adgang til, at deres Stemmer paa Valgdagen kunne blive tagne i Betragtning paa en saadan Maade, at de kunne forene sig fra forskellige Sider; det er for denne Benyttelse af Borgernes Valgret, at Valgene i Enkeltmandskredse sætte en Skranke, og denne Valgmaade tvinger tilmed en Mængde Vælgere til at afgive deres Stemmer paa en Kandidat, som de ikke føle sig repræsenterede ved, og som de maaske i Grunden ingen Sympati have for, men som de altsaa stemme for, fordi der derved vælges det mindste af to Onder. Det Resultat, der fremgaar af disse Valg, giver jo ogsaa derved et helt forkert Billede af de Opfattelser, der herske ude omkring i Befolkningen.

Dernæst er der Stemmespildet, som ved sidste Valg var ikke mindre end 42 pCt.; dette Stemmespild vil formindskes i betydelig Grad. Selvfølgelig vil der ved ethvert Valgsystem finde et Stemmespild Sted, og det kan under alle Valgsystemer blive ret betydeligt; men der er den væsentlige Forskel paa det Stemmespild, som finder Sted ved den nuværende Ordning, og paa det, der kommer frem under Forholdstalvalgmaaden, naar den er indført, at nu er det selve Valgordningen, som sætter kunstige Grænser, hvis Nødvendighed ikke fremgaar af Sagens egen Natur, Grænser for, at Vælgerne kunne forene sig, og derved fræmtvinger Systemet et stort Stemmespild, men derimod, hvis Forholdstalvalgmaaden er indført, staar det i Vælgerne egen Haand at reducere dette Stemmespild til det mindst mulige.

At Valg under et for hele Landet efter dette System er den mest rationelle Gennemførelse af Princippet, det er der jo ingen Tvivl om. Det vil ogsaa bidrage til at sætte Folketingets Niveau saa højt som muligt, og det har sin store Betydning, at Folketinget ikke alene staar højt ved den Plads, som Forfatningen giver det, men ogsaa staar højt ved den Dygtighed, Medlemmerne ere i Besiddelse af. Det er jo nemlig i alle Partiers velfor-

staaede Interesse, at det bliver de dygtigste Mænd omkring i Landet, som tage Sæde her i Tinget. Folketinget kan kun derved komme til at staa saa højt som muligt og i den hele Befolknings Øjne; derfor kan jo Partifarven overordentlig godt være meget skarpt udpræget. Men selv om man gik til en Ordning, hvorved man benyttede enten Stifterne eller Landstingskredsene til større Valgkredse, indenfor hvilke Valgene foregik efter Forholdstalvalgmaaden, vilde man alligevel komme Idealet ret nær og ganske anderledes nær, end man kommer det ved den nuværende Valgmaade.

Der er i Virkeligheden kun fremført 3 Indvendinger mod Forholdstalvalgmaaden. Den ene Indvending er ganske mærkelig; det er den, at det vil vanskeliggøre Flertalsstyre her i Landet. Men hvad betyder det? Det betyder jo ikke andet end, at det derved vil være umuligt for Tilhængere af Folketingsparlamentarismen at overtage et Flertalsstyre, naar de kun have Flertal i Tinget, men ikke have Flertal ude i Befolkningen. Men maa jeg spørge: Er det demokratisk at sidde med et Flertalsstyre, hvor Flertallet kun er i Tinget, mens der intet Flertal staar bagved ude i Befolkningen? Der maa jeg erklære mig enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg), der for et lille Aar siden sagde, at dette maatte dog være et Vrængbillede af et Flertalsstyre.

Den anden Indvending, der er fremsat, er fremsat af den ærede Konseilspræsident. Men den kan jeg heller ikke tillægge nogen synderlig Betydning. Den ærede Konseilspræsident har gjort gældende, at det havde sin store Betydning — og deri er jeg selvfølgelig enig med ham —, at en Folketingsmand er nær knyttet til Valgkredsen, til de Vælgere, som have valgt ham efter en stundom haard Kamp i en Kreds. Det er jo en Betydning, som vi ganske sikkert alle sammen sætte meget højt; men afgørende for Valgsystemet kan denne Betragtning ikke være, thi naar den ærede Konseilspræsident har ladet den Bemærkning falde, at det er dog rart, at en Folketingsmand kan komme hjem til sin Kreds og staa til Ansvar for, hvad han har foretaget sig inde paa Rigsdagen, vil jeg sige, at det, som jo dog de fleste Folketingsmænd staa til Ansvar for, er den Politik, som de i Forening med eller som Led af deres Parti have ført. Og naar f. Eks. det ærede Medlem for Viborg